

یک سلسه امناک تاریخی

باقم شرف الدین میرزا نور مانی

- ۵ -

بعد ایلچی مذکور اظهار کرد که اختیار نیام در پاب طی کردن جمیع امورات و گذارشات و گفتگوی اینجاقب را از امپراطور اعظم دارند و دوستی دو لقبن را بیش باز اول مضبوط و تدبیم سازند من پدر که امنای ایندولت گذارشات و نقشه سرحدات را باو نشان دادند یکبار خودرا پس کشیده گفت که در حین امرها مأموریت حرف زدن ندارم الا مراسله که نواب نایب السلطنه به بر ملوف نوشته بود و صورت جواب نوشتجات و لیمنوف به نواب نایب السلطنه هر دو نا را در حضور امپراطور اعظم نشان دادند و دیدند که چندان هماوت در مطلب نیست بآن سبب بمن حکم فرمودند که یا بدهن و یا بدان ئر کېب حکم امررا طی کنم اما این گذارشائی که حالا در میان مباورید به من معلوم نیست از اینجواب ایلچی مذکور معاوم شد که مزراویچ مصلحت گذار در این سالوات ازین همه گذارشات و سفارشات و غیره بیچوچه من الوجه بامنای دولت و وسیه اظهاری نکرده است و جنرال مذکور هم گذاشت الا آنچه صلاح خود و پیشرفت کار خودشان بوده است اورا اظهار کردند که حال ثابت شد چه طوریکه بعد از این تدر اهتمام گفتگو و متهمی نواب نایب السلطنه در این سالوات که دوستی و یگانگی دولقبن بر هم نخواهد بآخونه مبارک نواب کامکار و هم ایلچی سرکار را قبول نکرد و غیر از نوشتجات ب مجرمت ساپن الذکر امر را بخدمت شاه رسانید و جوابیکه بمقصیح گذار مذکور بالفظ مبارک شاه صادر شده است اورا پنهان سرده و بلا اظهار کردن مطلب اصلی را یکی از کاغذهای نواب نایب السلطنه

را پدست گرفته بحضور امپراتور میکند خلاصه بعده این ایلهجی مذکور عازم بچمن سلطانیه و پاردوی همایون شاه گردید بعد آواب کمکار را هم شاه طلبیه نشریف برداشت و بعد از گفتگوی بسیار که بین امنای این دولت و ایلهجی مذکور در اوردی همایون شد چنین هم صلاح دیدند که نقشه سرحدات را که موسی منبی مهندس انگلیس ساخته بود بموجب او و بموجب عهد نامه ایلهجی مذکور امر را طی کنند قبول نکرد در آخر از جانب شاه و آواب نایب السلطنه حکم بموسی و لیک مصلحت گذار دولت انگلیس فرموده شد که به نزد ایلهجی مذکور رفته چنین گفتگو کنند که اگر مطلب او درست کردن امر نیست عیی ندارد (۱) بنویسد سپاهیکه از تو با خاک ما آمدہ الد پیرون روند و میحال کو کجه در نصرت هیچگدام نشده خرابه پیماند نا که ایلهجی از جانب شاه پیش امپراتور به اعلی برخ برود و در آنجا همه گذارشان را با امنای آن دولت اظهار کرده طی کنند مصلحت گذار مذکور بموجب فرموده به نزد ایلهجی مزاور رفته و مطالب را حالی نموده قبول نکرده بود و در جواب گفته بود که جنرال یرملوف بزرگ من است و بر من ممکن نیست که بی اذن او دخل نصرت بکار پکند اگر میخواهند کسی با من به نهضیس به نزد جنرال مذکور بفرستند هر طوریکه او صلاح بداند امر را درست کنند بعد از رسیدن این جواب یاخته همایون شاه به آواب نایب السلطنه چنین فرموده بودند که مطلب اصلی ما دایما دوستی یا امپراتور روسیه میباشد و خواهش من هم آنست که یگانگی را دایما مضبوط و قدیم باشد بموجب عهد نامه که با مهر امپراتور الکساندر مرحوم مهوره است اما چندیکه سردار مذکور در در گرجستان است ممکن نیست که حقائب خودمان را با امپراتور روسیه اظهار سازیم چرا که جنرال مذکور خلاف و قاعدة دولت را ایلهجیان

ما به بطریخ رفتن بسته است علی الخصوص این ایلچیکه پیش از آمدنش صدایی در آمد که در هر خصوص از جانب امپراطور ایلچی مرخصی است بطوریکه خودش در اول افراد کرده است حالا این هم مثل مزاویج اقلق بجزمال مذکور کرد که بااتفاق او جمیع گذارشات و سفارشات مارا از امپراطور پنهان کرده با این حرکتها دایما باعث فساد میباشد مگر قاعده نظام دولت روسیه و نوکتب منصب سرحد نشینی هم چنین است در اینخصوص بروید و سپاهیکه خلاف عهد نامه پی هم از سرحد گذشته و از ولایات ما ضبط کرده و مینمایند پیرون کرده و خواهیمن قرا باغ شهروان وغیره که باز بخلاف عهد نامه از جایشان گریزانیمده است برده جایجا پنشانید و اگر آنها ضد حرکات حقائب ما جنک یافتنند شما هم جنک بکنید نا آوازه باند شده بگوش امپراطور روسیه بررسد که بحقائب روسمه و اجرای حق کرده نادوستی دولین مضبوط شود و این گذارشات بایاچی مناوم شد و بعد ایلچی را پیحضور طلبیده انعام و خدمت پادشاهی داده بحرمت نمام مرخص فرمودند.

بعد از ورود کمترین پاسلامبول از مصایحت گذار دولت روسیه در باب داخل شدن کمترین پسرحد روسیه از سمت مملکت لح (۱) باش برد (۲) خواستهم قبول نکرده بنا براین کمترین هم دو طغرا کاغذ پی هم بوزیر امور خارجه دولت روسیه کونت (۳) نصارود نوشته فرستادیم که آن کاغذ ها در ذیل ترجمه شده اظهار میباشد بعد از فرستادن کاغذ های مذکور کمترین از اسلامبول از راه روم ایلی و از سمت اولاق بوقدان بطرف سرحدات روسیه روانه شده که در آنجا ها منتظر جواب وزیر مذکور می باشم

ترجمه کاغذیکه اوزیر ذکور نوشته شده این است

۷۵۰

صاحب دولت ایران این کمترین را از سمت قسطنطینی و از طرف لح فرمودند نا آمده از این راه عازم بطریخ شوم که نامه از جانب نواب ولیه پادشاه ایران شاهزاده والا نبار عباس مهرزا با اسم آن صاحبی دارم و بعد از ورود باید گذارشان را که خلاف عهد نامه مایبن دولتین اتفاق افتاده من اوله الی آخره بانصاحبی اظهار نمایم خواه در خصوص سرحد و خواه در سایر خصوص و نوشتة بخط خود سردار گرجستان جنرال یرملوف هم بینده داده اند که بعد از اظهار گردن گذارشات همان نوشتة مستخط جنرال را بانصاحبی بدهم ٹاکه با گذارشات بحضور امپراتور برسانی نا حقیقت معلوم شود ایضاً بکمترین فرمودند اصل دوستی دولت ایران که در نظر دارند بواسطه آن صاحبی با امپراتور اعظم اظهار سازیم که مبادا فساد سرحد نشینان و از تحریرات خلاف حق و حقیقت آنها در دوستی صحیح دولتین خلی رو بدهد و دشمنی ظاهر شود و سبب آمدن بینده از اینطرف این است که دولت ایران هر چه از طرف گرجستان بدولت روسیه ایلچی فرستاده که گذارشات را بدولت روسیه اظهار نماید سردار گرجستان راه نداده ایلچی دولت ایران را بر گردانیده بینده را از این راه روانه فرمودند و از نظر براین یکطنفر نامه دولتنه هم بشاهزاده قسطنطین نوشته اند که در سر راه نامه را بشاهزاده قسطنطین داده بید از آن با نامه آنصاحبی به بطریخ آمده لکن سی و شش روز است که باینجا آمده ام برای امر راه مطلق گرده اند با مرور ز و فردا میمه از زد و از مصلحت گذار آن دولت باش برد خواستم او هم نداد و گفت که بمن خبر رسیده است که در مایبن دولتین جنک اتفاق افتاده است با این سبب نمیتوانم باش برد بدهم بینده در جواب گفتم که این جنک دولتی نبست آنکه شما شنبده اید در میان سرحد داران نقاری و کدوری جزئی واقع شده است شما باش برد

را پاد عهد که بانده قبل از دورت و دعوا برورم که دفع خصوصت باشدو کدورت عبیث و پیچا در میان دولتین نشود باش برد نداد هرچه کردم ممکن نشد در آنجا مطلع ماندم حال استدعا از آن عالی‌جناب دارم که به زودی حکم بفرستید که از اینجا اذن داده بازودی بخدمت آنصاحبی پیام که بعد از احراق حق بمساعدت آن جناب خصوصت و نراع رفع شود خواهیزی عبیث در میان دولتین نگردد امیدوار هستم ^۱ هه امدادهای کمترین را ببول نمایند تحریر را فی اسلام بمول در یازدهم حو کمپبر(۱)

سنه هزار و هشتصد و پیست و شش عیسوی

بنده داود ملک شاه نظر شاپور زاده

ترجمه دوم کاغذ بوزیر روسیه

صاحبنا صورت کاغذیکه در یازدهم حوالکمپبر بالاصاحبی نوشته ام لازم دانسته که در باب پیشتر مستحضری آنصاحبی باهمین کاغذ نکرار فرستادم مختصرآ اظهار میشود در هفدهم ماه مزبور اذن پکمترین دادند از این‌نولا عازم سرحدات لع شدم که در قرنطینه منتظر حکم آنصاحبی باشم و اگر اذنی در باب داخل شدن کمترین بقرانطین ندهند در شهر باش منتظر خواهم شد که بعد از ورود حکم آنصاحبی داخل سرحد لع شده و به شهر ورساوی (۲) بخدمت پرنس قسطنطین رفته و نامه‌نواب نایب‌السلطنه العلیه‌العالیه را داده و بعد با نامه که باید بالاصاحبی ورسد روانه بطریخ شده که بخدمت آنصاحبی مشرف باشد دیگر صاحب اختیارید تحریر را فی اسلام بمول در هفدهم ماه حوالکمپبر سنه هزار و هشتصد و پیست و شش عیسوی

بنده داود ملک شاه نظر شاپور زاده

ترجمه کاغذیکه بالبوز دولت روسیه نوشته شده است در باش باش بالبوز قسطنطین این است از جانب دولت علیه ایران مامور هستم که از اینجا از سمت لع

به شهر ورساوی رفته نامه دوستانه نواب ولی التعمی نایب السلطنه العلیة‌العالیه شاهزاده عباس‌مهرزا به پرنس قبصی دوک‌بزرگ قسطنطینی داده و از آنجا روانه بطریخ شود و در حین ورود این دوستدار بالسلامبول باش برد (۲) رسمی را در باب سرحدات روسیه ازمه‌صلحت گذار آن دولت استدعا کرد و لبکن مصاحبت گذار مذکور خودرا در باب باش برد دادن عندر آورد در این خصوص این دوستدار هم بزودی در بازدهم ماه هوک‌دیر و دیدگر در هفدهم ماه مذکور کاغذ‌های علاحده انجناب کوت فصلرود وزیر امور خارجه دولت روسیه به بطریخ با پوشهای (۳) روسیه پی هم اظهار کرد و در نوشتجات‌های مزبور این مطلب هم با انجناب اظهار کرد که بنده از خالک ملداوی شهر باش انتظار حکم آنجناب را خواهم کشیدحال چیز معلوم است که همه کس سعی در باب مأموریت خود بگند و چه طوریکه این دوستدار می‌پنم باید که انتظار باش برد داشته باشم و با این انتظار مدنی در این سرحدات مهمل شوم غیر از آنکه در قراطین بقاعده باید بمانم در این باب عیث در این ولا مهمل نشده وقت را ضایع نکرده استدعا دوستدار این است که در این به بنده راه نمائی کنید که آیا پیش از رسیدن باش برد این دوستدار از بطریخ ممکن می‌شود که من داخل سرحد روسیه بقراطین اسقولن ژوم و در آنجا انتظار جواب آنجناب کشم یا نه حال منتظر جواب هستم نحریرا فی باش دوازدهم ماه نیوبمرسنہ هزار و هشت‌صد و پیست و شش عیسوی

۷۵۲

بنده داود ملک شاه نظر شاپور زاده

ترجمه جواب کاغذ مذکور که بالیزد مزبور او شده است

عالیه‌جها کاغذ آمالیه‌جاه که بایندوستدار حرمت کرده در طریق دیروزی

نوشته بودید رسید در باب قاءه و نظام فیصلی مصلحتی پرسیده بودید که آیا ممکن میباشد که پیش از رسیدن باش برد آنالیجاه از پطربرخ داخل قرانطین اسقولن شوند یا نه پرسش آنالیجاه حق است و لازم از برای ماموریت خود که یکروز اول راه واز داشته باشند که داخل سرحدات روسیه شوند در این خصوص ایندوستدار خود را بسیار خود را پس مازده می بینم که در خصوص این مطلب مسنه حضری تمام با اعلیٰ جاه اظهار نمایم زیرا بجهه چوچه در امورات محاولة ایندوستدار چنین امرها نبست داخل و ممکن هم نبست که بتوانم در چنین قاعده‌ها و نظام فیصلی داخل نصرف نمایم مگر آنچه که از جانب وزیر امور خارجه به من حکم بشود آنهم که پیش از این آنالیجاه پیش دستی کرده امر را بجناب وزیر از اسلام بول اظهار کرده است در این خصوص ایندوستدار بسیار مابوس میباشد که ممکن نشد که موافق پرسش آنالیجاه جوابی پدهم التماس دارم که ایندوستدار را عفو فرمایند و خاطر جمع باشند که هر حکمی که از جانب ما در این خصوص بایندوستدار بر سرده بیهمضایه و پیزودی مسنه حضری تمام با اعلیٰ جاه خواهم داد تحریر افی یاش در سپتامبر ماه نهمبر سنه هزار و هشتصد و پیست و شش عیسوی .

بنده فرانطین لایل بالپوز دولت و سیه

بعد از آمدن جواب بالپوز مذکور بکمترین لازم آمد که در قضیه یاش مانده منتظر جواب پطربرخ باشم بعد از مساندن پیست و چهار روز گپریگور ایواه ویچ نام نویسنده بالپوز مذکور به نزد کمترین آمده اظهار زبانی کرد که من دیروز در باب امر دیگری در قرانطین اسقولن بودم سر کرده قرانطین مذکور انتظار شمارا داشت به سبب اینکه پیش از این حکمی باو رسیده است و حال حکم نازه هم رسیده است کسه شما را داخل سرحد خواهند کرد کمترین در این باب متفکر شد اینجهه اینکه اگر این حکم اول آمده است چرا پایست بالپوز مذکور

چنین حواب بدهد در این خصوص لازم شد که با تحریر از بالیوز امر را مشخص پکنم که صورت آن کاغذ در ذیل بیان است

ترجمه کاغذ درم که بالیوز مذکور در یاش نوشته شده است

گپریگور ایوانه ویچ نویسنده آندوستدار پریروز زبانی این اظهار کرده که حکمی در یاب امر ایندوستدار بسر کرده قرانطین اسقولن رسیده است و انتشار این دوستدار دارند که داخل سرحد شوم و این را هم گفت که بکروز پیش از پیرون آمدن شما از یاش خبری بدهید که نا آنها را مستحضر سازم نا ندارک لازمه دیده باشند الحال اگر ممکن باشد آندوستدار آنها را مستحضر سازد که من پس فردا که روز یکشنبه باشد داخل قرانطین خواهیم شد و امیدوار هستم که از نیک نفسی شما بایندوستدار اظهار خواهند کرد که در چنین داخل شدن این دوستدار بقرانطین بهیچ وجه منع نخواهد شد که بنا بر این ما هم در ندارک خود باشیم احری برای یاش در هشتم ماه دکدن بر (۱) سنه هزار و هشتصد و پیست شش ع possibilità

بلنده داود ملک شاه انظر شاپور زاده،

کمترین بعد از فرستادن این کاغذ ببالیوز مذکور پوشتی به پطر برخ میرفت یک کاغذی بگونت نصلرود وزیر امور خارجه روسیه نوشته فرستادم همان طور که در ذیل بیان میشود

از مقطوعات ابن یلمیں

دو دوست باهم اگر یکدالند در همه حال هزار طعنہ دشمن بنیم جو آخر نند ور اتفاق نمایند و عزم جزم کنند سزد که پرده افلاک را زهم بدند مثال این بلمایم نرا زمه ره نرد یکان یکان بسوی خانه راهی ازرند ولی دوهره چو هم پشت یکد گر گردند د گر طپانچه دشمن بهیچ رونخور آند بگوش ابن یلمی دوستی پچنک آور کدشمندان سوی یک ان بصد کزی ازرند